

Sygnatura akt I C 278/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2024 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sek. sąd. Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2024 r. w Łęczycy, na rozprawie,

w sprawy z powództwa M. K.

przeciwko B. (...) z siedzibą w R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 31.334,42 zł (trzydzieści jeden tysięcy trzysta trzydzieści cztery złote 42/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 17 sierpnia 2023 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 5.640,28 zł (pięć tysięcy sześćset czterdzieści złotych 28/100) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. obciąża i nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych:
 - a) od powoda kwotę 12,78 (dwanaście złotych 78/100);
 - b) od pozwanej 200 (dwieście złotych).

Sędzia Wojciech Wysoczyński

Sygnatura akt I C 278/23

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 sierpnia 2023 roku, powód M. K., reprezentowany przez zawodowego - pełnomocnika radcę prawnego wniósł o zasądzenie od pozwanego B. (...) z siedzibą w R. działającą w P. przez B. (...) Odział w P.z siedzibą w W. na rzecz powoda kwoty 33.543,10 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Na powyższą kwotę złożyły się:

- kwota 33.193,10 złotych tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) w zdarzeniu z dnia 19.02.2023 roku;
- kwoty 350,00 złotych tytułem poniesionych przez powoda wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...).

Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych / pozew k. 3-5/.

Sąd Rejonowy w Łęczycy nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 25 sierpnia 2023 roku, uwzględnił roszczenie zgłoszone w pozwie / nakaz zapłaty k. 48 /.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 27 września 2023 roku, pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu. / k. 55-57/.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lutego 2023 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), należący do poszkodowanego M. K. / bezsporne, notatka k.13 /.

Sprawca wypadku w chwili zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u strony pozwanej / bezsporne, notatka k.13 /.

Szkoda została zgłoszona przez powoda pozwanemu / bezsporne, zgłoszenie k. 14/.

Po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym, pozwana przyjęła odpowiedzialność za powyższe zdarzenie.

Po zakończeniu postępowania likwidacyjnego, pozwana wypłaciła na rzecz poszkodowanego odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej w pojeździe w kwocie 47.591,47 złote netto /bezsporne, decyzja k.16 /.

Powód, w toku postępowania likwidacyjnego kwestionował stanowisko pozwanej w zakresie w jakim pozwana przyjmowała, że w sprawie miała miejsce szkoda całkowita.

Powód zlecił sporządzenie kalkulacji naprawy, mające na celu ustalenie rzeczywistych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu przed zdarzenia / kalkulacja k. 17-28/.

Powód poniósł koszty sporządzenia na jego rzecz prywatnej kalkulacji naprawy samochodu w wysokości 350 złotych na podstawie wystawionej faktury VAT nr (...) /faktura k. 36 i k.37/.

W dniu 5 maja 2023 roku, powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 33.193.10 złotych z tytułu uzupełniającego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu / wezwanie k. 38-39/.

W piśmie z dnia 19 maja 2023 roku, pozwana poinformowała powoda, że brak jest podstaw do uwzględnienia roszczeń powoda / pismo k. 43/.

Pełen zakres rzeczywistych uszkodzeń pojazdu związanych z kolizją z dnia 19 lutego 2023 r. wraz z koniecznymi operacjami w procesie naprawy wyszczególniono w kalkulacjach sporządzonych przez biegłego po analizie zapisów w kalkulacjach stron postępowania porównania ich z technologią naprawy producenta marki

W dniu 06.03.2024 r. przeprowadzono badanie pojazdu A. (...) nr rej. (...) w Ł. przy ul. (...) - stacja (...). Pojazd był rozbity - zdemontowane uszkodzone elementy przodu nadwozia. Podczas oględzin wykonano pomiar grubości powłoki lakierowej oraz ustalano zakres szkody. Badanie powłoki z zastosowaniem miernika ETG-A oraz ETG-N.

Wiek czy też przebieg pojazdu nie ma wpływu na możliwość zastosowania w naprawie części oryginalnych. Biegły nie zna żadnej normy technicznej Polskiej czy Europejskiej, która wskazywała by czy też regulowała by użycie części do procesu naprawy.

Każda naprawa powypadkowa powoduje obniżenie wartości handlowej pojazdu a nie jego wzrost. Opiniujący nie zna żadnych norm technicznych - badawczych, które wskazują jak okres eksploatacji pojazdu wpływa na zużycie

amortyzacyjne części. Wymiana uszkodzonych elementów przywraca stan poprzedni pojazdu co nie powoduje podwyższenie jego wartości.

W świetle analizy udostępnionych akt sprawy I C 278/23, badania materiałów dowodowych w nich zawartych, koszty naprawy pojazdu A. (...) nr rej. (...) - uwzględniając stan techniczny pojazdu przed zdarzeniem szkodzącym, stosując technologię naprawy jaka pozwoli przywrócić mu wszystkie funkcje techniczne i estetyczne (oraz udzielić gwarancji na taką naprawę) przy stawce za roboczogodzinę 150 zł netto, jaką obserwowano w województwie (...) w 2023 r. (w warsztatach nie posiadających autoryzacji ale wyposażonych odpowiednio w ramy pomiarowo naprawcze oraz kabiny lakiernicze) wyniosłaby w lutym 2023 brutto: 78.575,89 zł - zdaniem opiniującego byłby to uzasadniony koszt naprawy.

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu nie przekracza jego wartości rynkowej.

Szacunkowa wartość rynkowa samochodu A. (...) nr rej. (...) ustalona według informacji zawartych w udostępnionych do badań dokumentach w aktach sprawy na dzień 19.02.2023 r. mogła wynosić brutto: 88.800 zł.

Szacunkowa wartość rynkowa ww pojazdu w stanie uszkodzonym (wartość pozostałości) ustalona metodami matematycznymi, uwzględniająca rozmiar uszkodzeń oraz koszty naprawienia pojazdu mogła wynosić brutto: 37.500 zł. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie to kwota brutto: 51.300 zł.

Uwzględniając realia warsztatowe lokalnego rynku napraw pojazdów powypadkowych w ocenie biegłego, obserwowane na rynku stawki za roboczogodzinę prac blacharsko lakierniczych zawierały się w zakresie 100 zł netto do 200 zł netto w warsztatach nie autoryzowanych / opinia pisemna k.85-130/.

Biegły w opinii nie powielił kalkulacji stron. W kosztorysie który sporządził po przeprowadzeniu oględzin nie stwierdził, aby takie elementy jak: karata kierownicy powietrza prawa, wspornik zewnętrzny lewy zderzaka, napis „wersja”, mocowanie błotnika lewe, pokrywa skrzyni przełączników, włącznik układu klimatyzacji, pasek klinowy generatora, zostały uszkodzone w tym pojeździe. Wszystkie uszkodzenia maski pozostawały w związku ze zdarzeniem szkodzącym. Zastosowanie części których zastosowania domaga się pełnomocnik pozwanego zdaniem biegłego nie przywróci pojazdu do stanu sprzed wypadu. Użycie części droższych sygnowanych logo producenta nie spowoduje wzrostu wartości pojazdu po naprawie / ustana opinia uzupełniająca rozprawa z dnia 14.05.2024 r. 00:09:27 /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niebudzących wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Istotna dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie okazała się sporządzona w niniejszej sprawie opinia biegłego. Opinia jest jasna, spójna, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, odpowiadała w sposób jednoznaczny i logiczny na postawione w tezie dowodowej pytania, a nadto została sporządzona przez osobę o niezbędnych do tego kwalifikacjach. Co istotne, po złożeniu przez ustnej opinii uzupełniającej, pełnomocnicy stron nie wnosili ani o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ani też o zobowiązanie biegłego do złożenia opinii uzupełniającej akceptując tym samym zaprezentowane w opinii wnioski.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w przeważającej części.

Pozwana w niniejszej sprawie odpowiada wobec powoda jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej osoby, która jako posiadacz samoistny mechanicznego środka komunikacji wyrządził poszkodowanemu szkodę w mieniu, w związku z ruchem tego środka komunikacji (art. 822 § 1 k.c. i art. 19 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych w zw. z art. 436 § 2 k.c. zw. z art. 415 k.c.).

Odnosząc się do roszczenie obejmującego koszty naprawy pojazdu podnieść należy co następuje;

W myśl art. 361 § 2 k.c., w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Szkada jest rozumiana jako utratę lub zmniejszenie aktywów, bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Przy ustaleniu szkody stosuje się ogólne zasady prawa odszkodowawczego, choć odszkodowanie należne od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zawsze wypłaca się w pieniądzu. Zasadą jest całkowita kompensata doznanego uszczerbku, wykluczone jest jednak nieuzasadnione wzbogacenie poszkodowanego.

Stwierdzić zatem należy, że pozwana zobowiązana była wypłacić odszkodowanie w kwocie umożliwiającej poszkodowanemu doprowadzenie pojazdu do stanu sprzed kolizji. Wartość odszkodowania powinna zatem odpowiadać co najmniej obiektywnie koniecznym i ekonomicznie uzasadnionym kosztom naprawy samochodu, pozwalającym na doprowadzenie uszkodzonego mienia do stanu sprzed zdarzenia ubezpieczeniowego. Poza zainteresowaniem ubezpieczyciela powinno natomiast pozostawać, czy poszkodowany w rzeczywistości naprawił swój pojazd, a jeśli tak, to przy wykorzystaniu jakich części. Roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana (por. wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r. V CKN 1273/00, wyrok SN z dnia 12 kwietnia 2018 r. sygn. akt II CNP 43/17, wyrok SN z dnia 8 marca 2018 r. sygn. akt II CNP 32/17).

Pozwany zobowiązany jest do zwrotu wszelkich kosztów, pod warunkiem, że są one celowe i ekonomicznie uzasadnione. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje więc zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Z kompensacyjnej funkcji odpowiedzialności odszkodowawczej wynika, że odszkodowanie powinno co do zasady ściśle odpowiadać wysokości szkody, nie powinno być niższe od tej wysokości, ale i nie powinno być od niej wyższe i stanowić źródła bezpodstawnego wzbogacenia poszkodowanego (tak: Sąd Najwyższy m.in. w uchwale z 22.04.1997r., III CZP 14/97, publ. OSN 1997/8/103, w wyroku z 16.01.2002r., IV CKN 619/00, LEX nr 559979).

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu.

Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (por. uchwała 7 sędziów SN z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt III CZP 80/11, LEX nr 1129783, www.sn.pl, Biul.SN 2012/4/5).

Obowiązujące przepisy prawa nie ograniczają praw poszkodowanego do żądania ustalenia odszkodowania z uwzględnieniem cen części oryginalnych. Należy zwrócić uwagę, iż odszkodowanie pieniężne ma pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego. Tym samym, jego wysokość powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne dla przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu (uzasadnienie postanowienia SN z dnia 20 czerwca 2012 roku, sygn. akt III CZP 85/11, LEX nr 1289199).

W przywołanym powyżej postanowieniu SN podkreślił, że jeżeli uszkodzeniu uległy części pochodzące bezpośrednio od producenta pojazdu mechanicznego, i zachodzi konieczność ich wymiany na nowe, regułą powinno być stosowanie części oryginalnych pochodzących od producenta pojazdu mechanicznego lub równoważnych oryginalnym, tj. wyprodukowanych przez producenta części, który dostarcza producentowi pojazdu części do montażu pojazdów, zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi, ustalonymi przez producenta pojazdu.

Niewątpliwie zatem poszkodowany posiada uprawnienie do żądania ustalenia odszkodowania według cen nowych części oryginalnych. Uprawnienie to jest niezależnie od wieku pojazdu, stanu jego eksploatacji oraz tego, że w obrocie handlowym znajdują się części nieoryginalne. Podkreślić należy, że odstępstwo od tego i zastosowanie zasady *compensatio lucri cum damno* mogłoby mieć miejsce tylko wyjątkowo, gdyby zastosowanie nowych oryginalnych części w sposób istotny spowodowało wzrost wartości pojazdu uszkodzonego w stosunku do stanu sprzed wyrządzenia

szkody. Wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 6 k.c. pozwany nie wykazał, aby taka sytuacja w przedmiotowej sprawie zaistniała.

Istotne jest precyzyjne ustalenie wartości stanu pojazdu sprzed szkody, po jej wyrządzeniu oraz potencjalnych kosztów jego naprawy i na tej podstawie ustalenie czy szkoda powinna być rozliczona, jako szkoda całkowita, czy też częściowa.

Rozróżnienie to trafnie zobrazowano w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 lutego 1992 r. (sygn. akt I ACr 30/92, OSA 1993, nr 5, poz. 32), gdzie wskazano, iż szkoda częściowa ma miejsce wówczas, gdy uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy, a koszt naprawy nie przekracza wartości w dniu ustalenia przez zakład ubezpieczeń tego odszkodowania. Natomiast szkoda całkowita występuje wówczas, gdy pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszty naprawy przekroczyłyby wartość pojazdu w dniu likwidacji szkody.

W przedmiotowej sprawie istota problemu sprowadzała się do ustalenia wartości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Powyższa okoliczność rzutowała na sposób likwidacji szkody w rozpoznawanej sprawie.

W ocenie Sądu biorąc pod uwagę całokształt okoliczności, a zwłaszcza kategoryczne wnioski płynące z opinii biegłego powstała szkoda w pojeździe powoda powinna być rozliczona jako szkoda częściowa.

Jak ustalono koszt naprawy pojazdu A. (...) nr rej. (...) - uwzględniając stan techniczny pojazdu przed zdarzeniem szkodzącym, stosując technologię naprawy jaka pozwoli przywrócić mu wszystkie funkcje techniczne i estetyczne (oraz udzielić gwarancji na taką naprawę) przy stawce za roboczogodzinę 150 zł netto, jaką obserwowano w województwie (...) w 2023 r. (w warsztatach nie posiadających autoryzacji ale wyposażonych odpowiednio w ramy pomiarowo naprawcze oraz kabiny lakiernicze) wyniosłaby w lutym 2023 brutto: 78.575,89 złotych. Uzasadniony koszt naprawy pojazdu nie przekracza jego wartości rynkowej, albowiem szacunkowa wartość rynkowa samochodu A. (...) nr rej. (...) ustalona według informacji zawartych w udostępnionych do badań dokumentach w aktach sprawy na dzień 19.02.2023 r. mogła wynosić brutto: 88.800 złotych.

Uwzględniając powyższe, należało uznać, że naprawa samochodu poszkodowanego była ekonomicznie uzasadniona, a co za tym idzie powstała szkoda powinna być rozliczona, jako szkoda częściowa, tj. poprzez przyznanie powodowi odszkodowania w wysokości odpowiadającej kosztom naprawy.

Pozwana wypłaciła w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 47.591,47 złotych tytułem zwrotu kosztów naprawy, a zatem żądanie powoda z tego tytułu było zasadne do kwoty 30.984,42 zł. / 78.575,89 złotych. – 47.591,47 złotych /.

W tym zakresie powództwo było więc zasadne / pkt. 1 wyroku /, w pozostałym zaś podlegało oddaleniu jako nieudowodnione / pkt. 2 wyroku/.

Odnosząc się natomiast do żądania kwoty 350 złotych tytułem zwrotu kalkulacji kosztów naprawy pojazdu, to zauważyć należy, że zgodnie treścią Uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2019 r. III CZP 99/18 poszkodowanemu z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot kosztów tzw. prywatnej opinii (ekspertyzy) rzeczoznawcy, jeżeli jej sporządzenie było niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania. Zwrot kosztów będzie uzasadniony wówczas, gdy opinia służy bezpośrednio dochodzeniu roszczenia o odszkodowanie.

W sytuacji, gdy zakład ubezpieczeń zaprzecza swojemu obowiązкови wypłaty pełnej wysokości odszkodowania, podważając jego zasadę, a z taką sytuacją mieliśmy w sprawie do czynienia, strona powodowa była niejako zmuszona do poparcia swoich roszczeń zleconą prywatnie, konkurencyjną w stosunku do wyceny pozwanego, profesjonalną kalkulacją naprawy pojazdu. W ocenie Sądu, w stanie faktycznym niniejszej sprawy koniecznym było więc przed wystąpieniem z powództwem zwrócić się do osoby posiadającej wiedzę fachową o wydanie odpowiedniej ekspertyzy, w oparciu o którą powód był w stanie określić wysokość wierzytelności, a w konsekwencji oznaczyć wysokość żądania pozwu. Koszt przedmiotowej kalkulacji stanowi obecnie stratę w majątku powoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z działaniem sprawcy polegającym na spowodowaniu kolizji drogowej i odmowie zakładu

ubezpieczeń wypłacenia pełnej wysokości odszkodowania poszkodowanemu (por. glosa E. Tomaszewskiej do uchwały SN z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt III CZP 24/04).

Podkreślić przy tym trzeba, że pozwany dysponował wszelkimi danymi niezbędnymi do oszacowania wysokości należnego świadczenia, w związku z czym nie zachodziły żadne przeszkody, aby ubezpieczyciel prawidłowo wyliczył wysokość odszkodowania, bez konieczności sporządzania dodatkowych wycen. Tymczasem w sprawie niniejszej pozwany istotnie zaniżył odszkodowanie w toku likwidacji szkody, co znalazło potwierdzenie w wydanym w sprawie wyroku. Zatem okoliczności zlecenia prywatnego kosztorysu przez powoda pozwoliły uwzględnić koszty kalkulacji kosztów naprawy jako szkody powoda. W takim razie koszt sporządzenia prywatnego kosztorysu, w którym na żądanie powoda ustalono koszty naprawy uszkodzonego pojazdu, uznać należało za ekonomicznie uzasadniony wydatek poniesiony w celu przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia.

Uwzględniając powyższe, zasadnym jest zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 350 złotych tytułem zwrotu kwoty uiszczonej przez powoda za wykonanie niezależnej opinii rzeczoznawcy. Łączna kwota zasądzona od pozwanej na rzecz powoda wyniosła 31.334,42 złote / 30.984,42 zł. + 350 zł. /.

O należnych odsetkach ustawowych, Sąd orzekł zgodnie z brzmieniem przepisów art. 359 § 1 k.c., 481§1 k.c., art. 455 k.c. i 817 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Spełnienie świadczenia w terminie późniejszym niż określony w przepisie termin 30 dni, może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel powoła się na istnienie przeszkód w postaci niemożliwości wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, pomimo działań podejmowanych ze szczególną starannością (zob. wyrok SN z dnia 18 listopada 2009 r., II CSK 257/09). Ubezpieczyciel jako profesjonalista korzystający z wyspecjalizowanej kadry i w razie potrzeby z pomocy rzeczoznawców (art. 355 § 2 k.c.) - obowiązany jest do ustalenia przesłanek swojej odpowiedzialności, czyli samodzielnego i aktywnego wyjaśnienia okoliczności wypadku oraz wysokości powstałej szkody. Nie może też wyczekiwać na prawomocne rozstrzygnięcie sądu. Bierne oczekiwanie ubezpieczyciela na wynik toczącego się procesu naraża go na ryzyko popadnięcia w opóźnienie lub zwłokę w spełnieniu świadczenia odszkodowawczego. Rolą sądu w ewentualnym procesie może być jedynie kontrola prawidłowości ustalenia przez ubezpieczyciela wysokości odszkodowania (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 10 stycznia 2000 r., III CKN 1105/98, OSNC 2000 r. Nr 7-8, poz. 134, z dnia 19 września 2002 r., V CKN 1134/00, i z dnia 15 lipca 2004 r., V CK 640/03).

Jak ustalono, na mocy decyzji 24 kwietnia 2023 r., pozwana wypłaciła na rzecz powoda częściowe odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe. Decyzja pozwanej zakończyła postępowanie likwidacyjne. Odsetki ustawowe od dochodzonej przez powoda kwoty, winny być liczone od dnia następnego od dnia wydania decyzji. Mając na uwadze powyższe oraz uwzględniając treść art. 321 k.p.c. o początkowym terminie odsetek ustawowych orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu tj. od dnia 17 sierpnia 2023 roku.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do art. 100 k.p.c., kierując się zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

Poniesione przez powoda koszty wyniosły 6.295 zł (opłata od pozwu – 1.678 zł, koszty pełnomocnika 3.617 zł, koszty zaliczka na opinię biegłego 1.000 zł), zaś koszty poniesione przez pozwanego 4.617 zł (zaliczka na opinię biegłego w kwocie 1.000 zł, koszty pełnomocnika 3.617 zł). Łącznie więc koszty procesu wyniosły 10.912 zł.

Powód przegrał proces w 6 %. Powinien więc ponieść koszty procesu w kwocie 654,72 zł (10.912 zł x 6 %). Na rzecz powoda należało zasądzić różnicę między wskazaną kwotą a wartością rzeczywiście poniesionych przez niego kosztów, tj. kwotę 5.640,28 zł, co uczyniono w punkcie 1 wyroku.

O odsetkach od kosztów orzeczono na zasadzie art. 98 § 1¹ kpc zgodnie z którym od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty.

Nieuiszczone koszty sądowe wyniosły łącznie 212,77 złotych. Kosztami pokrytymi ze środków Skarbu Państwa należało stosownie do art. 113 ust. 1 i 2 UKSC w zw. z art. 83 ust. 1 i 2 UKSC w zw. z art. 100 kpc obciążyć strony proporcjonalnie do stosunku, w jakim uległy w procesie. Na pozwaną nałożono obowiązek zwrotu kwoty 200 zł, a więc 94 % łącznej sumy (punkt 3b wyroku), zaś na powoda 12,78 zł, a więc 6 % sumy (punkt 3a wyroku).

Sędzia Wojciech Wysoczyński